העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל״י. הזוכה השבוע — יורם שורק, חיפה.

ריח ניחוח סוחר הבשמים היה נוהג לנסוע לרגלי עסקיו בראשית השבוע. אשתו היתה מביאה אליה לימים אלה מאהב צעיר ורב־מרץ. יום אחד נפרד הבשם מאשתו והמאהב הגיע. בדרך שם לב הבשם ששכח בביתו את פנקס השיקים ומיהר לחזור. אשתו שמעה את צעדיו בחדר המדרגות ומיהרה להחביא את „הידיד" בארון הבשמים של בעלה. הבשם החליט להישאר כבר בבית עד יום ב'. למחרת, משרק יצא הבשם מביתו, חשה האשה לאהובה. היא מצאה אותו ללא־נשימה בארון הבשמים כשהוא ממלמל „תנו לי קצת זבל... תנו לי קצת זבל..."

יורם שורק, חיפה

הערות=שולייק

ויכוח מתנהל סביב יבוא האופרה „חתונת פיגארו"...

●

...פיגארו מפה או פיגארו משם.

★ ★ ★

לאור המאבק הפנימי במפא״י, שהגיע לשיאו בבחירות למחוז תל־אביב, אפשר להציע לגושים סיסמאות מתאימות:

●

„נאצר או נצר!" „תנו פרס לפרס!" „יש ג'יימס דין ויש משה דיין!"

★ ★ ★

מספר המפגינים נגד האנטישמיות בישראל היה מן הקטנים בעולם...

●

...אדישמיות.

★ ★ ★

ועידת החקלאות פתרה את בעיות הבצורת...

●

...בגשם של נאומים.

מאגדות העסקנות העברית

בעית האדם

יחיאל דובדבני, היום מנהל מקורות, היה פעם חבר מזכירות אחוד הקבוצות והקיבוצים. הוא היה נוסע בארץ, פותר בעיות ונואם נאומים.

יום אחד, כשנתכנסה סביבו חבורה גדולה, פתח ואמר: „חברים, אני נפגש יום יום עם אנשי הבטחון, אספר לכם משהו אבל שישאר בינינו — המצב קשה, אבל יהיה טוב."

פעם אחרת נסע עם יוסקה למשקו על מנת להשתתף באספה שתבחר נציגים לתנועה. בתל־אביב, כשעלו על האוטו, אמר לו דובדבני: „שמע, אני מסתובב בארץ ונפגש עם אנשי כלכלה ומדיניות. הבעיה שלנו — היא לא כסף, לא חוכר־מים. הבעיה היא בעית האדם."

כשהגיעו למשק, היה חושך בחוץ. דובדבני ירד מהאוטו, צעק אל יוסקה: „הי חבר, תביא אותי בבקשה לחדר־אוכל." הדרך לחדר־האוכל נמשכה, ו־דובדבני סיפר ליוסקה כי: „הבעיה היא לא כסף, לא בוץ ולא אקלים, הבעיה היא בעית האדם..."

בחדר האוכל הושיבו את יוסקה ליד דובדבני ובזמן האוכל הנעים דובדבני את הארוחה הדלה, בדברי חכמה. „חברים," אמר, „מה אתם דואגים? אני קראתי הרבה וחשבתי הרבה והגעתי למסקנה שהבעיה היא לא אוכל, ולא כסף. הבעיה היא בעית האדם..."

כשגמרו לשטוף כלים, פתח את האסיפה דובדבני: „חברים, אני יודע שאתם מתלבטים בבעיות קשות, אבל צריך לדון על דברים כלליים. אני מסתובב בארץ והגעתי למסקנה..."

כאן התפרץ יוסקה וצעק: „שמע, אם תוציא עוד פעם את בעית האדם — אני אשתגע."

יוסקה זה — לפעמים הוא באמת מגזים.

מרדכי פוגלוביץ', תל־אביב

מועדון השקרנים

במקום אחר במדור זה תמצאו שורה של מחמאות על השקר. ואכן, מי מאתנו יכול להסתדר בלי איזה שקר קטן ליום? אבל, לא על השקר הקטן יחיה האדם. בארצות נאורות באירופה התארגנו ביניהם בעלי־דמיון המסוגלים לחבר שקרים מעניינים — מקוריים ורבי־רושם.

אני מוכנה להקים מועדון כזה גם בישראל. מי מצטרף? זה פשוט. צריך רק לשלוח שקר מעניין־מותח־מקורי אלי, ועדת שופטים בת חמישה אנשים (זה שקר) תמיין את הבדיחות־השקרים, והשקר הטוב ביותר יזכה בפירסום, בפרס של אלף פרנק (זה שקר). בסוף השנה נקיים כינוס גדול של שקרנים מנוסים ומוסמכים. התנאי היחידי — אנו מחפשים רק שקרנים חובבים. שקרנים מקצועיים עסוקים בהזנת ציפור־הנפש.

מה דעתכם למשל על...

★ ★ ★

מורה דרך לתיירים

שבוע לאחר שהגעתי לארצות־הברית, הכרתי שם איזה ברנש שהכריז על עצמו כעל אחד שחי עוד ב„מערב הפרוע". לאחר שיחה קצרה הוא הזמין אותי לשם. איך שהגענו, רצה מארחי להוכיח לי שהוא גבר לענין, הזמין אותי לשתות בבר דחוס. עוד אנו עומדים ומדברים, והנה נכנסים לבר שלושה קאובויים ומתישבים ליד שולחן.

„אתה רואה את זה עם הכובע שם?" שואל אותי הברנש.

„לשלושתם יש כובע," אני משיב.

„אני מתכוון לזה עם מכנסי הדונגריז," ממשיך מארחי.

„לשלושתם יש מכנסי דונגריז," אני מרשה לעצמי להעיר.

„נו, זה עם זוג האקדחים," מסביר לי האיש.

„לשלושתם יש זוג אקדחים," אני מגלה.

„לעזאזל," מתעצבן הברנש, שולף את אקדחו, יורה על שנים משלושת הקאובויים. „אתה רואה את זה שנשאר? אני שונא אותו. פעם אני עוד אירה בו."

אורי שיקה, חיפה

★ ★ ★

או, למשל:

ענין של פרצוף

ולודיה הוא הקמצן של כפר ברוך. בלילה הוא מכבה את האור כשהוא הופך את הדף בספר. כשהיה נשף פורים בכפר, לא ביזבז כמובן ולודיה כסף על מסכה. כל הערב רקד עם אחת חמודה מנהלל. בחצות, כשכולם הורידו את המסכות, התעלפה הנהללית החמודה כשגילתה שולודיה הוא אוריגינל.

פ. גולה, ג'נבה

על השקר

● **עונשו של השקרן הוא לא בזה שאיש אינו מאמין לו, אלא בזה שהוא בעצמו אינו מאמין לאיש.** ג. ב. שאו

● **שקרן — האיש הנוהג לומר את האמת הבלתי־נעימה.** אוליבר הרפורד

● **המדיניות הטובה ביותר היא לומר את האמת. אלא אם כן אתה שקרן טוב.** ג'רום ק. ג'רום

● **הגברים נולדו על מנת לשקר והנשים על מנת להאמין להם.** ג'ון קיי

● **לשקר — זו מגרעת אצל ילד, אמנות אצל מאהב, מקצוע אצל רווק וטבע אצל אשה נשואה.** הלן הוילנד

● **יש אנשים הרגילים לשקר, עד כי אינם יכולים לומר את האמת מבלי לשקר.** גוש בילרנג

● **בשיחה עם גבר, השקר הוא האמצעי האחרון; עם אשה — עזרה ראשונה.** ג'ילט בורגוס

● **אין אדם שיש לו זכרון טוב על מנת ליהפך לשקרן מצליח.** אברהם לינקולן

● **אדם המסרב לשקר לאשה, אינו מתחשב בצרכיה הרוחניים.** אוולין מילר

● **ציר הוא אדם שיש לו אומץ לשגר שקרים למולדתו. עתונאי הוא אדם ללא־אומץ המשקר בביתו לעצמו.** סיר הנרי וטון

● **כשיש לך ספק — אמור את האמת.** מרק טוויין

2 דקות אינטליגנציה

לפניך שורה של זוגות מילים. הכתיב שונה בין בני הזוג אולם הצליל דומה. למשל, בראשון עושים חיים (מיטה), בשני כבר לא חיים (מיתה). זהה את בני הזוג:

1. הראשון הוא לא שוטה; השני אינו שותה.
2. הראשון הוא ללא טעם; השני חסר כל ערך.
3. הראשון זה משהו; השני מישהו שמביא משהו.
4. הראשון תולים עליו בגדים; השני תלוי בבגדים.
5. הראשון מחלקה ממשלתית; השני תוצאת עבודתה.
6. הראשון הוא סמל השקט; השני מרכז הרעש.

דן ב., צה״ל

[illegible]

מילון גלילי הקצר

● **אחריות קולקטיבית** — סידור קואליציוני לפיו עושה כל שר מה שהוא רוצה. (משה גבירצמן, פתח־תקוה)

● **אילת** — נמל שהיה שייך בעבר לשלמה המלך ולמרדכי בנטוב. (יעקב צינזר, חולון)

● **דיין** — השילוב האידיאלי של עט ומחרשה. (יגאל בירגר, תל־אביב)

● **„דבר"** — מה שמקבל פקיד בהסתדרות נוסף לתה. (יפה שורץ, ת״א)

● **„הכוכב השחור"** — קפה הפוך שהפך לקפה שחור. (חיה שברין, חולון)

● **שירה מודרנית** — מעשה הנוגד את כללי הפואטיקה המקצועית. (מלכה כהן, חיפה)

● **תוריאדור** — אדם החוסם שור בדישו. (יורם מרידור, ירושלים)

מזה צוחקים הצרפתים